

केटितव्यम्, केटयितव्यम्, चिकिटिषितव्यम्-चिकेटिषितव्यम्, चेकिटितव्यम्;
केटनीयम्, केटनीयम्, चिकिटिषणीयम्-चिकेटिषणीयम्, चेकिटनीयम्;
केट्यम्, केट्यम्, चिकिटिष्यम्-चिकेटिष्यम्, चेकिट्यम्; —
ईषत्केटः-दुष्केटः-सुकेटः; — — —

किट्यमानः, केट्यमानः, चिकिटिष्यमाणः-चिकेटिष्यमाणः, चेकिट्यमानः;

केटः, केटः, चिकिटिषः-चिकेटिषः, चेकिटः;

केटितुम्, केटयितुम्, चिकिटिषितुम्-चिकेटिषितुम्, चेकिटितुम्;

¹किट्टिः, केटना, चिकिटिषा-चिकेटिषा, चिकेटयिषा, चेकिटा;

केटनम्, केटनम्, चिकिटिषणम्-चिकेटिषणम्, चेकिटनम्;

²किटित्वा, } केटयित्वा, चिकिटिषित्वा-चिकेटिषित्वा, चेकिटित्वा;
केटित्वा, }

प्रकिट्य, प्रकेट्य, प्रचिकिटिष्य-प्रचिकेटिष्य, प्रचेकिट्य;

केटम् २, } केटम् २, } चिकिटिषम् २, चिकेटिषम् २, }
किटित्वा २, } केटयित्वा २, } चिकिटिषित्वा २, चिकेटिषित्वा २, }
केटित्वा २, } चेकिटम् २; }
चेकिटित्वा २. }

(191) “ कित गतौ ” (I-भ्वादिः-319. सक. सेट्. पर.)

सर्वाण्यपि रूपाणि पूर्वोक्त ‘ कित ’ (190) धातुवत् ज्ञेयानि ।

(192) “ कित निवासे रोगापनयने च ”

(I-भ्वादिः-993. सक. सेट्. पर.) [अ]

³चिकित्सकः-त्सिका, चिकित्सकः-त्सिका, ⁴चिकित्सिषकः-षिका, ⁵केतकः-तिका;

1. ‘ ष्टुना ष्टुः ’ (8-4-41) इति ष्टुत्वेन टकारः ।
2. ‘ रलो व्युपधात्— ’ (1-2-26) इति क्त्वायां कित्वविकल्पात् द्वे रूपे ।
3. ‘ गुप्तिजिह्वयस्सन् ’ (3-1-5) इति स्वार्थे सन् ‘ कितेर्व्याधिप्रतीकारे निग्रहे अपनये नाशने संशये च ’ (वा. 3-1-5) इत्येतेष्वर्थेषु भवति । अन्यस्मिन्नर्थे तु चुरादिर्वेदितव्यः ।
4. स्वार्थसन्नतादिच्छासनि इदं रूपम् । ‘ सन्नन्ताञ्च सनिष्यते— ’ (भाष्येष्टिः— 3-1-7) इति तु इच्छासन्नतादिच्छासन् न । स्वार्थसन्नतात् स्यादेवेत्यर्थकम् ।
5. ष्यन्तात् इमानि रूपाणि ।
- अ. निवासरूपार्थे ‘ केतन् ’ (केतति) इति रूपमिति क्षीरस्वामी । ‘ अर्थान्तरेऽन-नुबन्धकाश्चुरादयः ’ इति सिद्धान्तकौमुद्यामुक्तम् । तत्तु काशिकावृत्त्याद्यनु-सारेणेति बोध्यम् ।